

Sygn. akt I CSK 1104/14

POSTANOWIENIE

Dnia 23 marca 2015 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Tadeusz Wiśniewski

w sprawie z wniosku Banku [...] S.A. w W.
przy uczestnictwie I. S., S. S. i nadzorcy sądowego S. S. – P. G.
o wpis hipoteki przymusowej,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 23 marca 2015 r.,
na skutek skargi kasacyjnej uczestników
od postanowienia Sądu Okręgowego w W.
z dnia 14 maja 2014 r., sygn. akt [...],

**umarza postępowanie kasacyjne; oddala wniosek Banku
[...] S.A. z siedzibą w W. o zasądzenie
kosztów postępowania kasacyjnego.**

UZASADNIENIE

Pismem z 11 marca 2015 r. uczestnicy postępowania I. i S. S. cofnęli swoją skargę kasacyjną. W tej sytuacji należało orzec, jak w sentencji (art. 391 § 2 w związku z art. 398²¹ i art. 13 § 2 k.p.c.).

Oddalając wniosek Banku [...] S. A. o zasądzenie kosztów postępowania kasacyjnego, Sąd Najwyższy miał na względzie fakt, że pismo procesowe wnioskodawcy, mające stanowić odpowiedź na skargę kasacyjną uczestników postępowania zostało wniesione po upływie dwutygodniowego terminu przewidzianego dla podjęcia tego rodzaju czynności (art. 398⁷ § 1 k.p.c.). Skarga kasacyjna została bowiem doręczona wnioskodawcy w dniu 27 października 2014 r., natomiast odpowiedź na tę skargę została złożona – co wynika ze stempla urzędu pocztowego – dopiero 25 listopada 2014 r. Tym samym czynność ta była bezskuteczna (art. 167 w związku z art. 398²¹ i art. 13 § 2 k.p.c.). W myśl zaś utrwalonego orzecznictwa Sądu Najwyższego nie może być uwzględniony wniosek o zasądzenie kosztów postępowania kasacyjnego, zawarty w piśmie określonym jako odpowiedź na kasację, które złożone zostało po upływie terminu do podjęcia tej czynności (tak Sąd Najwyższy m.in. w wyroku z dnia 16 maja 2002 r., IV CKN 1071/00; *OSNC 2003/9/120*).